

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB26 : 1852

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB26 : 1852", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb26-txt-shoot-n6.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB26:6

#

Min Stillings Vanskelighed.

Overalt er det »Numeriske« det Høieste; Alle stræbe de blot for at blive Mange, beraabe sig paa at være Mange. Thi ere de Mange, saa ere de sandselig Magt, vel endog i den Grad, at enten maatte Gud umiddelbart gribe ind, eller der maatte Heroer til for at kæmpe mod. Det Første antager man ikke, det Sidste betvivler man, at Nogen kunde have Lyst til at være, thi det Heroiske er endog blevet vor forstandige Tid - latterligt. Alle Begreber stemples derfor om, og med Sandhed kan man vel sige, at den Slægt, der nu lever ingen høiere Bestemmelse har af et Begrebs, en Menings Sandhed end den: at Mange, de Fleste antage den.

Det er dette der har endevendt Staterne.

»Oppositionen« kunde det da nærmest tillades i Modsætning til »Regjeringen« at søge Tilhold i det »Numeriske«, skjøndt Oppositionen i Sandhed burde betjenes gudeligt: af en Enkelt, der ikke stræbte at blive sandselig Magt. Dette søgte »Oppositionen« derimod, og Følgen blev, at Staten fik to Tyngdepunkter: Regjering og Opposition, og tilsidst blev Oppositionen saa sandseligt stærk, at Staten gik over Ende og kom til at staae paa Hovedet i 48, hvad længe var forberedt. Det var forberedt, ogsaa derved, at »Regjeringen« længst var ophørt at være »Regjering«. Den var væsentligen selv en Slags Opposition, der aldeles som Oppositionen søgte at styrke sig ved det Numeriske, altsaa intet høiere Synspunkt udviste for Regjering og Myndighed end det umyndige: hvad de Fleste synes om.

Og nu Xstd! »Præsten« er ved helligt Løfte, ved Haands-Paalæggelse og Hellig-Aands Meddelelse forpligtet til at forkynde Xstd, som denne findes i det N: T: - altsaa dog vel uden Hensyn til om det behager Mskene eller ikke. »Oppositionen« paa det kirkelige Gebeet operere[r] nu væsentligen ved Hjælp af det Numeriske, at de ere Mange, som ville have Forandring o: s: v.: Men see Officianterne (Præsterne, Professorerne) ere ikke et Haar bedre, bevæge sig ganske i samme Tanke: at vinde de Mange, at omkalfatre Xstd. blot det maa lykkes at vinde de Mange, thi »de Mange« det er sandselig Magt og jordisk Fordeel.

See her nu min Vanskelighed. Jeg har opretholdt det christelige Begreb af: at Sandheden er fra Gud, og ikke skal stemples af det Numeriske. Altsaa jeg har taget just de Partes, som det (ifølge helligt Løfte o: s: v:) tilkom samtlige Dhrr. Officianter, hver især, at overtage, de Partes, som, ganske vist, i vor Tid, hvor det Numeriske er Alt, ere de allerutaknemligste. Og

a Anm. Og det skete ogsaa ganske rigtigt just i det Øieblik (thi allerede tidligere havde M. inclineret for G., men han havde dog ikkesat ham sammen med mig) da jeg (i Kjerlighed til min Idee og Sandheden, men sandeligen ogsaa i Kjerlighed til den Gamle) havde marqveret igjen mod det Numeriske og saa stærkt brudt med Rudelbach og de Gammel-Orthodoxe.

disse Partes ere da dobbelt utaknemlige for mig, da jeg jo er en Privatiserende, og man altsaa ikke engang kan sige det til mit Forsvar, at det er paa Embedsvegne jeg gjør det, hvilket dog altid, hvor ilde lidt end en Embedsmand blev ved at tage Partes mod det Numeriske, vilde blive regnet i hans Faveur (i Retning af, at han da ikke er gal, hvilken Sigtelse vel Mængden nærmest maatte komme til at gjøre mod mig) og hvad tillige dog sikkrer ham Udkommet o: s: v: . Men jeg er ikke Embedsmand. Dog ikke nok hermed, at jeg altsaa faaer Oppositionens Vrede. Men »Embedsmændene«, der ere misundelige paa mig, og føle Braaden, de kunne jo benytte sig af, at jeg ikke er Embedsmand, og under Haanden holde sammen med det Numeriske mod mig. Tag Mynster, Martensen o: s: v: hvad gjøre de mod mig? Det er for Gud, ved helligt Løfte just deres Kalds-Pligt at værne mod Misbrugen af det Numeriske. Men mon de gjøre det? Ja, tag det der! Nei, de ønske at gjøre Lykke i Verden, at have de jordiske Fordele, (hvilke, især nu ikke naaes ved Hjælp af det kongelig danske Cancellie, men ved Hjælp af det Numeriske) og altsaa beile de paa enhver Maade til Numerus. Jeg tager saa deres Forretning og gavner altsaa dem (thi jeg har jo ingen Gavn af at modvirke det Numeriske, da jeg ikke selv er Embedsmand eller i Regjeringen). Og saa conspirere disse Herrer med det Numeriske mod mig: MynsterfEmedGoldschmidt.^a

Ak, hvad Mynster angaaer: det kgl. danske Cancellie skjulte for en Deel over hans Mangler, det saae næsten ud som var han en Regjeringsmand. 48o: s: v: har gjort det aabenbart, at han er Journalist ligesom de andre. Epigrammet skrev han sig selv: han er Journalist ligesom Goldschmidt.

Biskop M. er vistnok temmelig rolig i Forhold til mig, thi hans Tanke er vel denne: »skulde K. kunde blive farlig for mig, maa han beslutte sig til at bruge samme Midler som jeg; og det gjør han ikke.« Og det er den store Regjeringsmand Biskop M!